

"לשחרר מהצבא את אלה שלא הגיעו למילואים"

written by אריאן סינגר | 19.07.2023

"אדם שהמחוייבות שלו לתפקידו מוטלת בספק, אני לא יכול לסמוך עליו. גם מי שמתנדב למילואים, אם הוא מסרב להגיע לאימון, זה צריך לשחרר אותו מיד. אפשר לא להתנדב רק פעם אחת. שם אין דרך". כך אומר בשיחה עם 'מצב הרוח' תא"ל (AMIL) אריאן סינגר, לשעבר קצין מילואים ראשי, וכיום עמית במכון משגב לביטחון לאומי וסטרטגיה ציונית.

"שירותות מילואים לא יכול להיות על תנאי", אומר סינגר. "אדם כזה פוגע במשימה, פוגע בחברים שלו, פוגע בעצמו ובעם ישראל. הרי אנחנו לא מזמינים סתם כך אנשים למילואים".

ומה עם אלו שאומרים שהם מתנדבים, והם לא 'סרבנים'? הם רק מפסיקים להתנדב?

"אדם שמתנדב לתפקיד, מתנדב פעמיים. עם התפקיד באה אחריות. עם האחריות יש חובות לשומר על השירות, לאמן את היחידה, ולהופיע כשהמפקד דורש ממנו להגיע. המפקד לא דורש להגיע סתם. ולכן אדם שרוצה לבטל את התנדבותו, יש לשחררו מתפקידו. אי אפשר לכפות עליו, אבל זה חייב לגרום פטור מהצבא.

"התנדבות בצה"ל היא לתפקיד, ולא למופע. מי שבטל התנדבות, מבטל את התפקיד שלו. הרמטכ"ל לא יכול להדיח מי שהתחייב על מכתב. הוא יכול להדיח מי שלא הגיע לשרת".

אין חשש שצה"ל יאבד כך מאות לוחמים ומאות טייסים, אנשי סייבר וכו'?

"בינתיים הכל רק איום. אין באמת סרבנים. חלק גדול מההצהרות הן בלוף. צריך להבחין בין מי שבאמת משרת במילואים, לבין מי שהוא קצין בדים. רבים מallow שחתמו על העצומות, כבר לא עושים מילואים. הם רשומים, אבל הם בפועל בדים. התקורת לא יודעת להבחין בין מי שמשרת בין מי שהוא בדים. גם הטיסים, חלקם הגדול כבר לא טסים, הם טיסים לשעבר שעושים תפקידים מפקדי.

"חשש שאנשי מילואים רבים לא הגיעו גם לאימונים הוא חשש רחוק. אנחנו תחת מערכת תקשורתית שכל יום יש בהלה חדשה. אנחנו צריכים להיות רגועים. ולגלות עוז רוח".

המילואים מתחאמנים וגם מתגיים לפעילויות תעסוקות כפי שלא עשו שנים

מאיפה הביטחון שלך נובע?

"אני עוד עושה מילואים במד"ה, יושב בדיק על הציר הזה של צבא-חברה. אני גם בקשר עם

הckill"ר הנויחי, תא"ל בני בן אריה, ואני אומר לך שגם הוא לא מודאג מהמצב. אנו לא מוצאים בעיות של התיעצבות. המילואימניקים גם היום מתאימים וגם מתגייסים לתעסוקות כפי שלא עשו שנים".

איך הייתה מטפל בהם משמעתית?

"היהתי קורא לחיל ומצפה שיגיע. ואם לא הגיע, נטפל בו משמעתית. ואם הוא מתנדב וمبטל התנדבותו לשחרר אותו מהצבא.

"אני מדבר מניסיוני. כבר טיפולתי בנסיבות שעברו משביר פיקודי וחיליהם אמרו שלא יבואו יותר. בסוף זה תפקדים של מפקדים לדבר עם החיללים שלהם, למסגר את האירוע, להאיר את גודל המשימה. לדבר על ערך החברות, הרעות והשליחות. שירות המילואים הוא פרטודקס. הוא מבוסס על התנדבות, על פי חוק. לא יכול להיות חוק להנדב. מילואימניק יודע לחיות בדיסוננס זהה. אני מאמין במפקדים שידברו עם החיללים שלהם. עשית את זה בפועל".

לטענת הסרבנים, המדינה הפרה את החוזה איתם.

"אני מעולם לא חתמתי חוזה עם המדינה, והיא לא חתמה איתי. יש כאן ברית, לא חוזה. ברית היא עניין של נאמנות, אהבה. צריך לדבר בשפה ערבית. מול משימה ערבית, ויעוד משותף, בסוף אנשים יגינו גם לאימונים. אני מבין את הכאבים, אבל גם הם מבינים שאם תותחן בטנק לא יגינו למילואים, הוא דופק את הטعن ואת הנהג. ואם הוא לא יגיע לתעסוקה מבצעית, החברים שלו ייצאו פחות הביתה. אני לא מכיר חיללים כאלה. יש כאן אהבת אחים. זה לא שותף זה אחים. אחים זה ללא תנאי".

הרמטכ"לים לשעבר משתמשים בעבר הצבאי המפואר שלהם לעודד סרבנות

מה דעתך על רמטכ"לים לשעבר כמו אהוד ברק ודון חלוֹז, שמעודדים את הסרבנות?

"אני מצפה מקצינים בכירים לשעבר, רמטכ"לים ואלופים, שייתנהגו באחריות ולא יעודדו סרבנות. מעולם לא הייתה כזו כמות של 'לשעברים' שמעודדים סרבנות. הם משתמשים בעבר המפואר שלהם, כדי לדרבן סרבנות, על דבר שאין להם אחריות עליון. זהו פשוט ערבי".

צריך לציין שרבים מחותמי העצומות היו קצינים לשעבר בקבוע. הם עשו קריירה ארוכה בקבוע, אבל כמעט ולא עושים מילואים. לדוגמה, יש 'סרבן' אחד שהיה אל"ם במילואים, אבל הוא השתחרר לפני לא מעט שנים. בהמשך שירת במוסד, ועזב את 'המוסד' רק לפני שנה. כמה מילואים הוא כבר עשה?

"יש עוד נקודת חשובה: הסרבנות הזו היא על נושא שימוש לא הקשור לצבא. זה לא בגלל פעילות צבאית, לא בגלל שירות ביו"ש. זה משחו שהוא חיוני לחולtin לצבא. הם משתמשים בצבא ככליה להשגת מטרת פוליטית. להשתמש במילואים לצרכים פוליטיים, זה בעיני חילול הקודש. זה פסול

ערבי בעני. המיחד במילואים הוא שכולם משרתים כולם ביחד, כל עם ישראל, בחברות ובחוויה".

הם טוענים שהם רוצים לשרת את הממלכה, לא את המלך.

"זה בדיק הפוך. כשהאני בא לשרת אני משרת את הממלכה ולא את המלך. מי שלא משרת המלך מורד במלוכה. אני לא מסוגל להסתכל בעיניים של הילדיים שלי, של השכנים שלי, שמשרתים בצד המלך כשהאני מורד במלוכה".

▪ פורסם לראשונה ב"מצב הרוח"